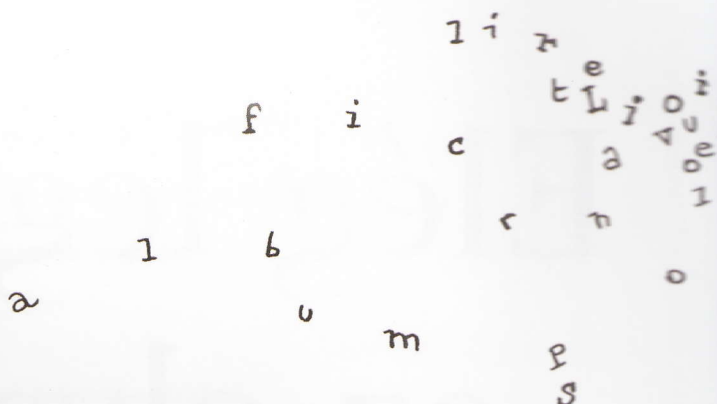

Claire Gratiás Sylvie Serprix

Elég legyen az olvasásból!

Gutenberg Kiadó
Csíkszereda

Valahányszor megkérdezték Horációt:

– Kicsikém, mi leszel, ha nagy leszel?

Ő azt válaszolta:

– Könyvtári pacapocok.

Édesanyja az égre emelte tekintetét. Ő, aki mindig arról álmodott, hogy lesz egy lánya, akiből majd pocokbalerinát nevel, egészen elveszettnek érezte magát! Az édesapja pedig fintorogva sóhajtott:

– Reméljük, majd elmúlik!

Horáció nem értette ezt az egészet.

– Ez azért mégiscsak jobb, mint csőpatkánynak vagy kísérleti patkánynak lenni! – válaszolta a vállát vonogatva.

Ezután rögtön visszament olvasni.

u
a
n
s
a
e
t
s
m
d
s
m
a
e
i
a
e
v
i

Horáció életének nagy szenvedélyét a könyvek jelentették. Mindig, mindenütt olvasott. Reggelizés közben, fogmosás közben, jártában-keltében az utcán. Olvasott hason fekve a szobája szőnyegén, fültővig vízbe merülve a kádban, a mellékhelyiségben, a liftben, lábon állva, ülve, fekve, sőt még kerékpáron is! Sohasem aludt el úgy, hogy legalább egy órát ne olvasott volna előtte. Másnap reggel pedig, ahogy felkelt az ágyból, a kezét rögtön az éjjeliszekrény felé nyújtotta, és felkapott egy könyvet.

Az órákon titokban olvasott, a könyvet a térdére helyezve, hogy a tanítónő meg ne lássa. A szünetekben félrevonult egy sarokba, és néha olyannyira belemerült az olvasásba, hogy meg sem hallotta a csengőt. A szülei nagyon aggódtak emiatt.

– Ez már betegség! – zsémbelt az édesapja.

– Igen – helyeselt az édesanyja. – Azt beszélik, hogy ez egy vírusos betegség.

Úgyhogy egy szép napon mindketten egyszerre ripakodtak rá:

– Elég legyen az olvasásból!

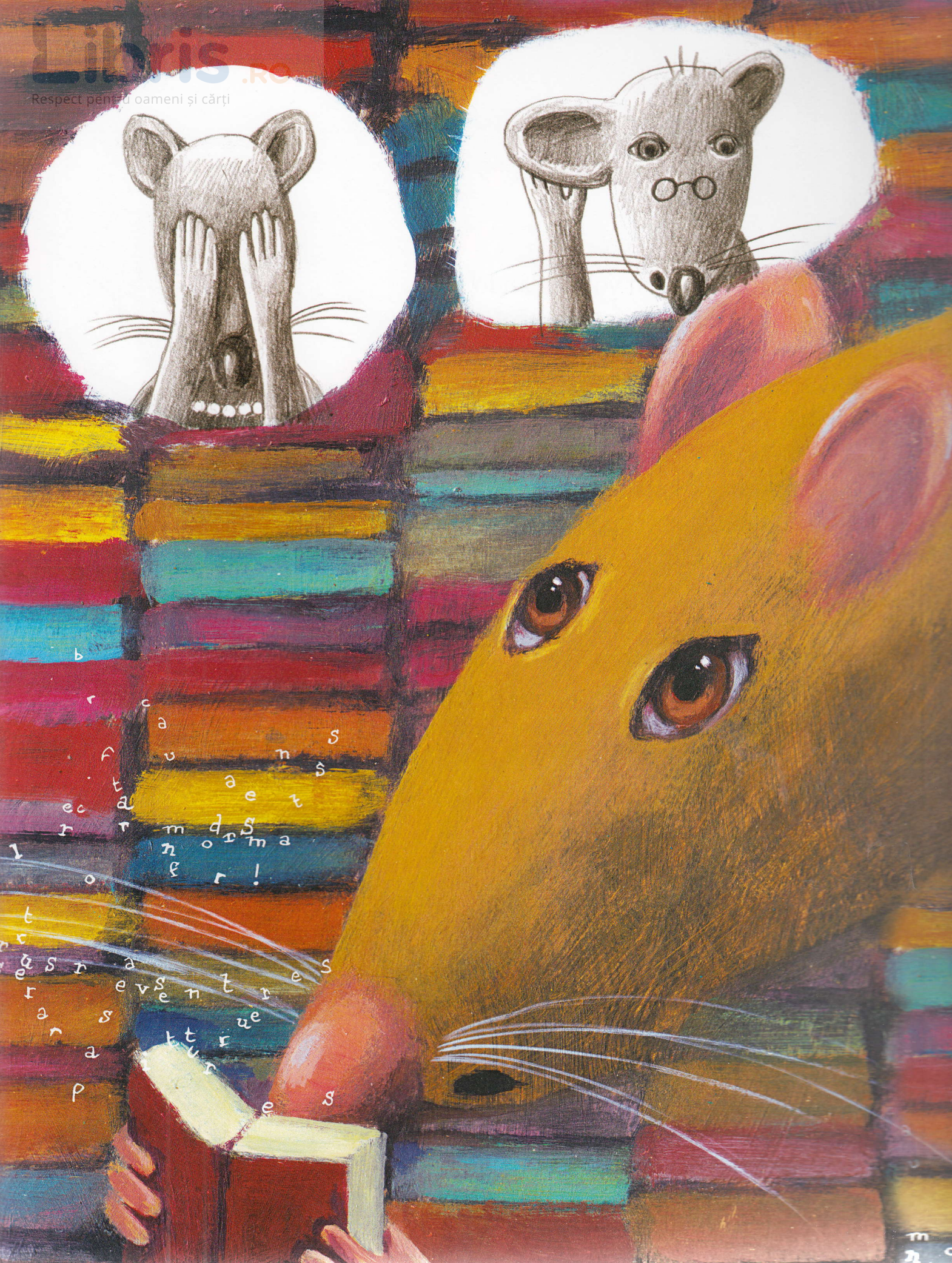
– De miért? – kérdezte Horáció megütözve.

– Tönkre... tönkreteszed a szemedet! – hebegte az édesanyja.

Gyengén látó leszel, mint egy vakond!

– Megsüketülsz! – toldotta meg az édesapja.

b
r
c
a
v
n
s
a
e
t
ec
ta
m
d
s
ma
n
o
r
!
t
r
s
n
a
e
s
r
e
v
e
n
t
r
e
s
a
s
t
u
r
u
e
p
a
t
u
r
e
s